

Sygn. akt I C 506/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2021 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia SO Alina Gąsior
Protokolant	Beata Gurdziołek

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2021 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W.

przeciwko P. Z.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

1. uznaje za bezskuteczną wobec powoda czynność prawną tj. umowę darowizny z dnia 14 kwietnia 2015 roku zawartą przed Notariuszem D. R.. A numer - (...) pomiędzy J. Z. i E. Z. (1) a P. Z., na podstawie której nastąpiło przeniesienie nieruchomości lokalowej położonej w P. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi Księgę Wieczystą o numerze (...) na rzecz P. Z. w zakresie wierzytelności przysługujących powodowi względem J. Z. :

- na podstawie nakazu zapłaty z dnia 5 stycznia 2017 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie I Nc 4155/16;

- na podstawie nakazu zapłaty z dnia 9 września 2016 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie I Nc 3007/13,

- na podstawie nakazu zapłaty z dnia 18 października 2016 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie I Nc 3011/16;

2. zasądza od pozwanej P. Z. na rzecz powoda (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. kwotę 13.966,00 (trzydzieści tysięcy dziewięć sześćdziesiąt sześć 00/100) złotych, w tym kwotę 5.417,00 (pięć tysięcy czterysta siedemnaście 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego .

Sędzia SO Alina Gąsior

Sygn. akt I C 506/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 kwietnia 2020 r. (data nadania pisma) powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika, wniósł o:

1. uznanie za bezskuteczną wobec powoda dokonanej przez stronę pozwaną czynności prawnej tj.: umowy darowizny z dnia 14 kwietnia 2015 r. zawartej przed Notariuszem D. K. (1) (Repertorium A Nr 1581/2015) pomiędzy J. Z. a pozwaną P. Z., której przedmiotem było przeniesienie nieruchomości lokalowej położonej w miejscowości P. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy Piotrkowie Trybunalskim, VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o nr (...), stanowiącej obecnie wyłączną własność strony pozwanej, tym samym o nakazanie stronie pozwanej znoszenia egzekucji ze wskazanych powyżej nieruchomości w celu zaspokojenia wierzytelności przysługujących powodowi względem J. Z., tj.:

a. wierzytelności zasądzonej prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 5 stycznia 2017 r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie o sygn. akt I Nc 4155/16 w kwocie 10 000,00 zł,

b. odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym obliczonych od kwoty 10 000,00 zł, które wg stanu na dzień 6 kwietnia 2020 r. wynoszą 3 347,49 zł,

c. kwoty 187,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania klauzulowego,

d. kwoty 50,00 zł tytułem kosztów postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Brzezinach P. N., pod sygn. akt KM 1079/19,

e. kwoty 900,00 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Brzezinach P. N., pod sygn. akt KM 1079/19.

f. wierzytelności zasądzonej prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 9 września 2016 r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie o sygn. akt I Nc 3007/13 w kwocie 49 089,94 zł,

g. odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym obliczonych od kwoty 49 089,94 zł, które wg stanu na dzień 6 kwietnia 2020 r. wynoszą 17 605,13 zł,

h. kwoty 794,69 zł stanowiącej koszty procesu zasądzone ww. nakazem zapłaty,

i. kwoty 187,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania klauzulowego,

j. kwoty 100,00 zł tytułem kosztów postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Brzezinach P. N., pod sygn. akt KM 1079/19,

k. kwoty 1350,00 zł - tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Brzezinach P. N., pod sygn. akt KM 1073/19.

l. wierzytelności zasądzonej prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 18 października 2016 r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie o sygn. akt I Nc 3011/16 w kwocie 64 849,05 zł,

m. odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy²- lombardowej Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym obliczonych od kwoty 64 849,05 zł, które wg stanu na dzień 6 kwietnia 2020 r. wynoszą 21 728,50 zł,

n. kwoty 794,69 zł stanowiącej koszty procesu zasądzone ww. nakazem zapłaty.

przy przyjęciu, że strona pozwana może zwolnić się z zobowiązania przez zapłatę powyższych należności.

2. zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że dłużnik J. Z. czynnością darowizny nieruchomości lokalowej położonej w miejscowości P. wyzbył się istotnego składnika majątku. Czynność ta została dokonana z pokrzywdzeniem wierzyciela (powoda), gdyż skutkowałą pogłębieniem stanu niewypłacalności dłużnika. W chwili obecnej dłużnik jest osobą niewypłacalną i nie posiada on majątku, z którego możliwe byłoby pełne zaspokojenie wierzytelności powoda. W ocenie powoda J. Z. działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Pozwana uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, przez co nie ma znaczenia jej wiedza w przedmiocie działań dłużnika realizowanych ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

W odpowiedzi na pozew kurator dla nieznannej z miejsca pobytu pozwanej P. Z. wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu kurator pozwanej podniósł zarzut nieudowodnienia co do zasady i co do wysokości, a ponadto wskazał, że pozwana nie dokonała żadnej czynności w celu utrudnienia lub umożliwienia zaspokojenia się wierzyciela. W dalszym toku postępowania kurator podniósł zarzut nieistnienia umowy, ponadto wskazał, że sama umowa nie pogłębiła stanu niewypłacalności dłużnika, a także iż pozew został złożony przez powoda z naruszeniem terminu wynikającego z art. 534 kc. Kurator wniósł o nieobciążanie pozwanej kosztami postępowania w sprawie z uwagi na ciężką sytuację finansową.

W toku postępowania powód wskazał, iż w pozwie nastąpił błąd w nazwisku notariusza sporządzającego umowę darowizny, które powinno brzmieć K., a ponadto podał, że stronami umowy darowizny były osoby bliskie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty z dnia 5 stycznia 2017 r. wydanym w sprawie pod sygn. akt I Nc 4155/16 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. zasądził od J. Z. na rzecz (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 10.977,44 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu w kwocie 125,00 zł. Wierzytelność wynikała z umowy kredytu odnawialnego z dnia 29 października 2009 r.

Postanowieniem z dnia 17 maja 2019 r. wydanym w sprawie pod sygn. akt I Co 148/19 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. nadał powyższemu nakazowi klauzulę wykonalności na rzecz powoda jako następcy prawnemu wierzyciela.

Nakazem zapłaty z dnia 9 września 2016 r. wydanym w sprawie pod sygn. akt I Nc 3007/16 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. zasądził od E. Z. (2) i J. Z. solidarnie na rzecz powoda kwotę 52.069,96 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu w kwocie 614,00 zł. Wierzytelność wynikała z umowy kredytu z dnia 14 czerwca 2013 r.

Postanowieniem z dnia 17 maja 2019 r. wydanym w sprawie pod sygn. akt I Co 152/19 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. nadał powyższemu nakazowi klauzulę wykonalności na rzecz powoda jako następcy prawnemu wierzyciela.

Nakazem zapłaty z dnia 18 października 2016 r. wydanym w sprawie pod sygn. akt I Nc 3011/16 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. zasądził od J. Z. na rzecz (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 64.849,05 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu w kwocie 758 zł.

Powód nabył powyższą wierzytelność w drodze umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 12 grudnia 2018 r. wraz z Aneksem nr (...) z dnia 4 lipca 2019 r.

/dowód: nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w sprawie I Nc 4155/16 k.9, postanowienie wydane przez Sąd Rejonowy Piotrkowie Tryb. w sprawie I Co 148/19 k.10, nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w sprawie I Nc 3007/16 k.11, postanowienie wydane przez Sąd Rejonowy Piotrkowie Tryb. w sprawie I Co 152/19 k.12, nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w sprawie I Nc 3011/16 k.13, umowa kredytu odnawialnego z dnia 29 października 2009 r. k.17-19, pozew w sprawie I Nc 3007/16 k.20-21, pozew w sprawie I Nc 4155/16 k.22-23, umowa kredytu z dnia 14 czerwca 2013 r. k.24-27, umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 12 grudnia 2018 r. wraz dokumentacją dotyczącą reprezentacji stron umowy k.28-34, aneks nr (...) z dnia 4 lipca 2019 r. do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 12 grudnia 2018 r. wraz dokumentacją dotyczącą reprezentacji stron umowy k.35-36, strona nr 44 załącznika nr 1 do Aneksu nr (...) k.37/

Na podstawie tytułu wykonawczego w sprawie o sygn. akt I Nc 3007/16 wierzyciel (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. wszczął przeciwko dłużnikowi J. Z. i E. Z. (1) postępowanie egzekucyjne, które prowadzone było przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Chorzowie M. S. pod sygn. akt KM 1962/17. Postępowanie to zostało umorzone postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2017 r. wobec jego bezskuteczności.

Na podstawie tytułu wykonawczego w sprawie o sygn. akt I Nc 3011/16 wierzyciel (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. wszczął przeciwko dłużnikowi J. Z. postępowanie egzekucyjne, które prowadzone było przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Chorzowie M. S. pod sygn. akt KM 1963/17. Postępowanie to zostało umorzone postanowieniem z dnia 30 listopada 2017 r. wobec jego bezskuteczności.

Na podstawie tytułu wykonawczego w sprawie o sygn. akt I Nc 4155/16 także powód wszczął przeciwko dłużnikowi J. Z. postępowanie egzekucyjne, które prowadzone jest przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Brzezinach P. N. pod sygn. akt KM 1079/19. Na dzień 20 stycznia 2020 r. prowadzone postępowanie egzekucyjne wobec dłużnika było w całości bezskuteczne, a łączna wartość zobowiązań dłużnika przekracza 3 miliony złotych. Komornik wskazał także, że bank dłużnika poinformował o wystąpieniu zbiegu z innymi organami egzekucyjnymi.

/dowód: postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Chorzowie w sprawie KM 1962/17 z dnia 24 sierpnia 2017 r. k.14, postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Chorzowie w sprawie KM 1963/17 z dnia 30 listopada 2017 r. k.15, pismo Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Brzezinach w sprawie KM 1079/19 z dnia 20 stycznia 2020 r. k.16/

Umową darowizny zawartą w dniu 14 kwietnia 2015 r. przed Notariuszem D. K. (2) E. Z. (1) i J. Z. jako właściciele na prawach ustawowej wspólności majątkowej przenieśli prawo własności nieruchomości lokalowej położonej w miejscowości P. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy Piotrkowie Trybunalskim, VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o nr (...) na rzecz strony pozwanej P. Z.. Wartość darowizny została określona na 160.000 zł. Nieruchomość nie była obciążona hipoteką.

P. Z. jest córką E. Z. (1) i J. Z.. W chwili zawarcia umowy strony czynności prawnej mieszkały pod tym samym adresem, stanowiącym lokal objęty umową.

/dowód: wydruk z Centralnej Bazy Danych Ksiąg wieczystych - księga wieczysta nr (...) k.38-49, umowa darowizny z dnia 14 kwietnia 2015 r. zawarta przed Notariuszem D. K. (2) w Ł. (Repertorium A Nr 1581/2015) k.141-143/

Pismem z dnia 21 sierpnia 2019 r. powód wezwał pozwaną do dobrowolnej zapłaty należności przysługujących powodowi względem J. Z. bądź do wskazania takiego składnika majątku należącego do J. Z., który mógłby zaspokoić należność powoda.

/dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 21 sierpnia 2019 r. k.50-52/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dokumentów albowiem żadna ze stron nie zakwestionowała ich prawdziwości, a Sąd analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dopatrywał się okoliczności mogących skutkować powstaniem wątpliwości, co do ich prawdziwości. Powód nie dysponował dokumentem obejmującym czynność prawną darowizny, jednakże zgłosił w tym zakresie wnioski o zobowiązanie notariusza do przedstawienia tego dokumentu. Notariusz wykonał zobowiązanie Sądu i złożył akt notarialny Rep. A. (...).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód dochodził uznania za bezskuteczną wobec siebie umowy darowizny z dnia 14 kwietnia 2015 r. zawartej przed pomiędzy dłużnikiem J. Z. a pozwaną P. Z..

Sąd miał przy tym na uwadze, iż wierzyciel, którego dłużnikiem jest tylko jeden z małżonków, może domagać się uznania czynności prawnej za bezskuteczną na podstawie art. 527 § 1 kc, także wtedy, gdy darowizny nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego dokonali dłużnik i jego małżonek (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2003 r., III CZP 72/03, Legalis nr 59194).

Przepis art. 527 kc stanowi, że gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, wierzyciel może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć (§ 1). Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli skutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności (§ 2). Jednak jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (§ 3). Ponadto zgodnie z art. 528 kc, jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Powodzenie roszczenia pauliańskiego zależy od wykazania przez wierzyciela-powoda, iż spełnione zostały następujące przesłanki:

- 1) wierzyciel posiada prawnie chronioną wierzytelność w stosunku do dłużnika,
- 2) dłużnik dokonał czynności prawnej z pokrzywdzeniem wierzyciela-powoda,
- 3) w wyniku kwestionowanej czynności dłużnika osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową,
- 4) po stronie dłużnika istniała świadomość pokrzywdzenia wierzyciela,
- 5) osoba trzecia, która uzyskała korzyść, działała w złej wierze.

Powyższe przesłanki muszą zostać spełnione kumulatywnie. Ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa co do zasady na wierzycielu szukającym ochrony. W odniesieniu do pewnych sytuacji istnieją jednak również przepisy szczególne, które zawierają odpowiednie modyfikacje, zaostrzające lub łagodzące wymogi dowodowe w zależności od specyfiki normowanych stanów faktycznych.

Odnosząc się do zarzutu zgłoszonego przez kuratora w zakresie uchybienia terminu do żądania uznania czynności prawnej za bezskuteczną, Sąd miał na względzie, iż zgodnie z art. 534 kc uznania czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli za bezskuteczną nie można żądać po upływie lat pięciu od daty tej czynności. W terminie tym wierzyciel musi wnieść pozew lub podnieść zarzut, w przeciwnym wypadku jego uprawnienie wygasa. Zwrot "nie można żądać po upływie"; wskazuje na to, że jest to termin zawity (prekluzyjny) prawa materialnego. (wyrok Sądu Najwyższego z 27 maja 2015 r., sygn. II CSK 488/14, Lex nr 1801538).

W okolicznościach tej sprawy 5-letni termin z art. 534 kc zaczął bieg od daty zawarcia umowy darowizny w dniu 14 kwietnia 2015 r., zaś pozew został wniesiony za pośrednictwem operatora pocztowego w dniu 14 kwietnia 2020 r. Zgodnie bowiem z art. 165 § 2 kpc oddanie pisma procesowego w formie przesyłki poleconej w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe lub w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu. Artykuł 165 § 2 kpc zrównuje oddanie pisma procesowego w polskim urzędzie pocztowym z wniesieniem go do sądu pod względem zachowania terminu, tj. skutek taki powstaje w momencie wpłynięcia przesyłki do sądu. Przepis art. 165 § 2 kpc ma zastosowanie także do pozwu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11.01.2002 r. IV Cz 209/01, Legalis nr 60577, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27.06.2008r. III CZP 54/08, Legalis 100983).

W niniejszej sprawie powodowi przysługuje wierzytelność w stosunku do dłużnika J. Z. wynikająca z nakazu zapłaty z dnia 5 stycznia 2017 r. wydanego w sprawie pod sygn. akt I Nc 4155/16, nakazu zapłaty z dnia 9 września 2016 r. wydanego w sprawie pod sygn. akt I Nc 3007/16 oraz nakazu zapłaty z dnia 18 października 2016 r. wydanego w sprawie pod sygn. akt I Nc 3011/16. Powód nabył wierzytelności poprzez umowę cesji, co oznacza, że wstąpił w sytuację prawną zbywcy ze wszystkim tego konsekwencjami. Cesjonariusz co do zasady bowiem uzyskuje w chwili przelewu wierzytelność w takim kształcie materialnoprawnym, w jakim przysługiwała ona cedentowi, a jedynie nie może korzystać z przysługujących cedentowi indywidualnych przywilejów dotyczących egzekucji wierzytelności ani z ich skutków.

Przesłanką skuteczności zaskarżenia czynności dłużnika jest to, by spowodowała ona pokrzywdzenie wierzyciela. Pokrzywdzenie wierzyciela polega na tym, że jego wierzytelność nie może być zrealizowana i zrealizowanie jej w przyszłości jest również wątpliwe. Nie jest przy tym konieczne ustalenie, iż wierzyciel nie może w żadnym zakresie uzyskać zaspokojenia. Wystarczy bowiem, aby zaspokojenie wierzyciela stwarzało trudności wynikające z niedostatecznego stanu majątkowego dłużnika (wyrok Sądu Najwyższego z 28.11.2001 r., IV CKN 525/00, Legalis nr 53541). Pokrzywdzenie wierzyciela musi być jednocześnie następstwem niewypłacalności dłużnika, a zatem dla wykazania pokrzywdzenia wystarczającym jest wykazanie niewypłacalności dłużnika.

W ocenie Sądu stwierdzenie przez organ prowadzący egzekucję jej bezskuteczności, wskazującej jednoznacznie na niewypłacalność dłużnika, jest wystarczający w świetle art. 527 § 2 kc do uznania, że czynności dokonane między dłużnikiem J. Z. a pozwaną prowadziły do zwiększenia tej niewypłacalności i – w konsekwencji tego – do pokrzywdzenia wierzyciela. Na skutek dokonania czynności darowizny niemożliwym stało się zaspokojenie wierzytelności powoda w stopniu większym niż przed jej dokonaniem, co świadczy o jego pokrzywdzeniu. Dłużnik wyzbył się wartościowego przedmiotu majątku, który mógłby stanowić przedmiot egzekucji i tym samym - choćby w części - zaspokoić roszczenie powoda. Dłużnik nie dysponował oraz nie dysponuje przy tym żadnymi innymi składnikami majątkowymi, z których powód mógłby uzyskać zaspokojenie swojej wierzytelności.

Na skutek darowizny z dnia 14 kwietnia 2015 r. doszło do uzyskania korzyści majątkowej przez pozwaną P. Z..

Kolejną przesłankę stanowi „świadomość dłużnika pokrzywdzenia wierzyciela”, czyli zdawanie sobie sprawy, że wskutek dokonania czynności prawnej może spowodować niemożność (utrudnienie, odwleczenie) zaspokojenia się wierzycieli z jego majątku, do przyjęcia której wystarczy, by dłużnik takie pokrzywdzenie przewidywał w granicach ewentualności. Świadomość pokrzywdzenia nie musi dotyczyć osoby konkretnego wierzyciela, wystarczająca jest świadomość pokrzywdzenia wierzycieli w ogóle. Rzeczą obojętną przy tym jest, do którego z wierzycieli się ona odnosiła. Świadomość pokrzywdzenia wierzycieli musi istnieć w momencie dokonywania czynności prawnej.

Z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego wynika, iż w chwili zawarcia umowy darowizny powód posiadał niespłacone zobowiązania wynikające z umów kredytu zawartych w 2009 r. i 2013 r. (w 2016 r. bank wszczął postępowania sądowe). Z treści aktu notarialnego wynika, iż dłużnik i pozwana, będąca jego córką, w chwili zawarcia umowy wspólnie zamieszkiwali w lokalu objętym umową, umowa nie reguluje zaś sytuacji prawnej darczyńców po darowiźnie (np. obowiązek opróżnienia lokalu, ustanowienie służebności osobistej). W ocenie Sądu powyższe świadczy po tym, iż dłużnik miał świadomość swoich zobowiązań i przekazując majątek osobie, z którą zamieszkiwał, działał w celu wyzbycia się go na ich niekorzyść.

Zgodnie z art. 527 § 3 kc jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. W ocenie Sądu stosunek rodzicielski między ojcem (dłużnik) a córką (pозwana) zwłaszcza wobec wspólnego zamieszkiwania jest oczywiście stosunkiem bliskim w rozumieniu ustawy, co skutkuje również uznaniem domniemania z art. 527 § 3 kc.

Niezależnie jednak od powyższego zgodnie z art. 528 kc, jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania

czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uwzględnił powództwo w całości, o czym orzekł w punkcie pierwszym wyroku. Sąd uwzględnił prawidłowe brzmienie nazwiska notariusza wynikające z treści aktu notarialnego.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik. Powód wygrał sprawę w całości, zatem pozwana obowiązana jest zwrócić mu poniesione przez niego koszty postępowania. Dlatego też Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 13.966,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składa się kwota 8.549 zł tytułem opłaty od pozwu oraz kwota 5.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona na podstawie rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 265) oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.